

Húsvéthétfői locsolkodás

A húsvéthétfői **locsolkodás**, öntözés ősi pogány hiedelemben gyökerezik, amelynek erotikus jellege volt. Az öntözés a termékenységet akarja elővarázsolni¹. Eredetét még nem sikerült kellőképpen tisztázni. Valószínű, hogy keresztény hagyományok is szövédket bele, hiszen régen a vízbemerítéssel, leöntéssel történő keresztelezés húsvét táján volt. Amikor az Egyház már az esztendő bármelyik napján keresztelt, az ősi gyakorlatot a nép tartotta fön, és alkalmazta a maga igényei és felfogása szerint. A nép körében az öntözés eredeti célzata különben már feledésbe ment, ezért magyarázatot költenek hozzá. Így **Dombiratosom** (Csanád) mesélik azt a már a középkorban, a **Cornides-kódexben** is felcillanó történetet, hogy amikor Jézus feltámadt, a jámbor asszonyok elmentek keresni, de nem találták a sírjában. A zsidók, akik ott voltak a sír körül, leöntötték vízzel az asszonyokat, nehogy elhíreszteljék Jézus föltámadását. Az asszonyok azonban annál inkább hirdették mindenkinek Jézus dicsőségét.

* * *

Húsvét keddjén sok helyen viszonzásul asszonyok, lányok locsolják meg a férfiakat. **Rábaközben** külön mondókájuk is van:

Kanyarodik már a nap,
Keljenek föl az urak.
Krisztus fölkelt sírjából,
A halál hatalmából.
Megmosta lelkünket,
Meváltott bennünket.

Ekkor locsolnak, majd így folytatják:

Illat száll el sírjából,
Derága koporsójából.

Apátfalván (Csanád) húsvét után való szerdán, mint ők mondják: **száraz szerdán** még nem dolgoznak semmit. Azt tartják, hogy aki ezen a napon dolgozik, annak elszárad a keze. A pihenés még abból az időből maradt fön, amikor **húsvét oktávájá**²t is megszentelték. A népi magyarázat már utólagos.

¹ Róheim Géza: *Magyar néphit és népszokások*. 250.

² húsvét oktávája – ünnepet követő hét (utolsó napja)